NY TID

·ORGAN·FOR·SOCIALISTISK·UNGDOMSFORBUND·I·DANMARK·

Nr. 4 | ABONNEMENT 35 ØRE HALVAARET | Juli 1908 | ENKELTE NUMRE 5 ØRE | 4. Aarg.

Den øjeblikkelige Situation
indenfor Arbejderklassen
og
vor Stilling dertil.

Vi lever i en rig Tid. Der er Røre alle Vegne. Arbejderklassen rejser sig.

Det er et Vendepunkt i den sociale Udvikling. —

I Aarevis har en Folkestrøm bevæget sig fra Landet ind til Byerne, og fra de smaa saakaldte Kulturlande ud til de store Nybyggerlande — særlig til Amerika.

Saalænge denne Strøm foregik, regulerede den Kravet. Der er midlertidig Tilfredshed, naar Omgivelserne forandres, og naar de nye Omgivelser er bedre end de gamle.

Denne Tilfredshed er de opadgaaende Tiders Tegn.

Men — Strømmen er nu standset.

Amerika er nu industrielt set „paa Højde" med de gamle Lande: Alle Værdier, Jord og Maskiner er røvet af enkelte Mænd. Den arbejdende Klasse faar kun 17 *) Procent af den samlede Produktions Værdi.

Disse Samfundsforhold lokker ingen.

Det samme gælder Forholdet mellem Landet og Byerne. Tilværelsen for den arbejdende Klasse er nu saa godt som ens her.

De misfornøjede, de besiddelsesløse, har opdaget dette, og de bliver derfor, hvor de er.

Men saa — ja saa begynder de at tænke over, hvorledes det er muligt at gøre Tilværelsen taalelig *netop der*, hvor de er.

Og det er det, der er sket nu **).

Og — det er den økonomiske Bevæggrund til det Røre, der findes for Tiden.

*

Under de opadgaaende Tider betragtede de fleste Kendskabet til Samfundsforholdene som en Art Fornøjelse, man godt kunde tage med, hvis det kunde faas paa en let Maade, men det blev ikke anset for at være absolut nødvendigt at være i Besiddelse af denne Kendskab.

Kun enkelte, de mest uheldigt stillede, interesserede sig for Samfundsspørgsmaalene, men det gik dem, som det er gaaet alle, der beskæftiger sig med en Videnskab, der endnu ikke er i Kurs, de blev tvungne til at fordybe sig i Teorierne. Og den store Mængde fik saa godt som intet Kendskab til disse.

Nu kommer Brydningerne.

Den økonomiske Svingning tvinger flere og flere til at beskæftige sig med Samfundets Ordning, eller rettere Arbejdsforholdenes Ordning.

En Mængde Begyndere er ikke klar over, at de mangler Forstaaelse. De stempler endog de, der har sat sig nøjere ind i Samfundsspørgsmaalene for at være Mennesker, der farer med Usandhed og stifter Ufred, selv om ogsaa Teorierne for Øjeblikket fuldtud bekræftes af Virkeligheden.

Der føres en rasende Kamp mellem Dumhed og Viden, og vi tvinges til at tage Del deri — enten paa den ene eller den anden Maade.

*

Det er i Takt dermed, at der nu ogsaa er indtraadt et Vendepunkt i Oplysningsarbejdet.

Hidtil har den enkelte søgt at skaffe sig selv Forstaaelse, nu vender han eller hun sig udad til mod den store Mængde.

Store, offentlige Møder, Friluftsmøder og Diskussioner rundt om i alle Foreninger er traadt i Stedet for de gamle Skoleforedrag, hvor et Par enkelte Elever pænt sad og lyttede til, hvad en gammel erfaren Skolemand fortalte.

Se blot ovenstaaende Foredragsplan!

Den er ikke beregnet paa fremmede, udenforstaaende, skolede Indledere, men den er beregnet paa, at vore egne Medlemmer selv skal indlede og diskutere disse Spørgsmaal, for at de alle i Fremtiden kan være med i det Oplysningsarbejde, der nu foreligger.

Vi fortsætter herved den paabegyndte Friluftsagitation, d. v. s. det almene Oplysningsarbejde, og det vil blive ulige lettere nu, da de økonomiske Forhold i saa overvældende Grad, som Tilfældet er, træder hjælpende til.

Det er den Maade, hvorpaa vi tager Stilling til Tidens brændende Spørgsmaal, og det er sikkert den rette Maade.

*

Du unge Arbejder, du, som har lært at indse, at de bestaaende Samfundsforhold er umenneskelige, og du, som endnu ikke har opgivet Haabet om at faa disse ordnede, meld dig og vær med i det almene Oplysningsarbejde.

Ved at forklare andre din Mening, vinder du selv mere Klarhed.

Ingen forlanger af Ungdommen, at den skal være fuldt udviklet. Men udvikles vi ikke, medens vi er unge, udvikles vi aldrig.

Meld dig derfor! Det gælder dig selv — du, som er Medlem!

Mikkel Christensen.

*) De 17 Procent er som bekendt hentet fra den af den amerikanske Stat udarbejdede Statistik. Ved Sammenligning med de smaa 17 Procent, Sukkeraktionærerne her hjemme fik i Aar, maa erindres, at de »Raaprodukter«, dette Aktieselskab benytter, f. Eks. Roerne, allerede er en færdig Vare, hvorpaa Bønderne og især de Pengemænd, der har haft Penge staaende i disse Jordomraader, allerede har tilvendt sig høje Renter.

**) Det er paa en Maade noget lignende, der skete for en Menneskealder tilbage. De økonomiske Forhold lukkede Haandværkssvenden ude fra at blive Mester. Straks begyndte samtlige Haandværkssvende at hæve deres Stilling uden at forandre den. De »blev paa Stedet« og kæmpede for Retten til at leve netop der. Det er Resultatet af, at et falsk Haab slaas i Stykker.

Foredragsplan.

Oldtiden.

1. *Privatejendommens Oprindelse* (Staten og Familiens Oprindelse).
2. *Grækenland.* Spartha (Lykurg), Athen (Solon).
3. *Rom* (Haandværket i Oldtiden, Kampen mellem Patricier og Plebejer, Slaveopstandene).
4. *Romerrigets* Opløsning (Dannelsen af de store Landejendomme, Kristendommens Udbredelse).
5. *Folkevandringen.*

Middelalderen.

6. *Dannelsen af den moderne Stat* (Lensvæsenet, Stædernes og Stændernes Opstaaen).
7. *Bønderne* (Slaveriets Afskaffelse og Hoveriets Indførelse).
8. *Overklassens indre Kampe* (Kampen mellem Kongerne og Stæderne mod Adelen).
9. *Kirken* (dens Kamp mod Adelen, Munkenes Betydning for Kulturen).
10. *Reformationen* (dens sociale Betydning).
11. *Bondeopstandene.*
12. *Haandværkets Udvikling* (Lav og Gilder).
13. *Opdagelsen af Amerika og de nye Handelsveje.*
14. *De naturvidenskabelige Opdagelser.*
15. *De store Manufakturer* (Haandværkets videre Udvikling).

Den nyere Tid.

16. *Den franske Revolution* (1789).
17. *Storindustriens Opkomst* (den mekaniske Væv, Damp og Elektricitet, Malthus).
18. *Lønslaveriet.*
19. *Fagforeningens Dannelse og Kamp.*
20. *Internationale.*
21. *Den moderne Socialisme* (Marxisme, Marx).
22. *Georgeisme* (Henry George).
23. *Anarkisme* (Max Stirner, Bakunin, Peter Krapotkin).
24. *Liberalisme.*
25. *Det politiske Socialdemokrati* (Lasalle).
26. *Den danske Fagbevægelse* (Udvikling).
27. *Den økonomiske Udvikling indtil vore Dage.*
28. *Klassekampens Udvikling* (Syndikalisme).
29. *Den socialistiske Ungdomsbevægelse.*
30. *Generalstrejken.*

NB. Anvisning af Kildeskrifter følger i næste Nummer.

Agitér for »Ny Tid«!

Hvorledes bør man holde et Foredrag?

Det er noget sjeldent at høre en Foredragsholder bgynder sit Foredrag med selve Emnet. Det første man faar at høre, er gerne en lang Undskyldning for manglende Tid, og andre for Tilhørerne aldeles ubegrundede Undskyldninger for, at Foredragsholderen ikke har sat sig tilstrækkeligt ind i Emnet.

Kunsten ved at holde et godt Foredrag er, at sige saa meget som muligt i saa faa Ord som muligt. Et Foredrag er nemlig ingen Tale. En Tale improviserer man, det vil sige, man føjer Tanke ved Tanke i en lang Kæde, samtidig med at man efterhaanden fremsætter disse i Ordstrømmen. Helt anderledes med Foredraget.

Foredraget kræver ubønhørligt et Stykke Arbejde forud, det kræver, at man organiserer de Tanker, der skal fremsættes i Foredraget.

At organisere Tankerne paa den bedst mugave.

Naar en Nybegynder første Gang faar opgivet et Emne at tale om, da er det med ham, som med Dilettanten, der første Gang kommer paa Scenen. Som Publikum og Kulisser farer rundt for Blikket af den stakkels forvirrede Debutant, saaledes farer Emnets Tanker ind mellem alle øvrige Begreber, og det hele svømmer sammen i et eneste stort flyvende Kaos, i en Begrebsforvirring, hvoraf Begynderen tilsidst ikke engang kan udrede sig selv, og derfor mister Modet til at holde Foredraget, og naar Aftenen kommer, da er Foredragsholderen bleven syg.

Det Nybegynderen mangler, er bestemte Regler at gaa efter, det er Grundbegreber.

Lad os f. Eks. sige, at han skal holde Foredrag om „Proppen og dens Betydning". Det første han da siger til sig selv er, hvad er en Prop? Hvis nu han ikke kender Grundbegreberne, da vil han fremkomme med en halv Snes Forklaringer, som Kritikeren kan omstøde med det samme. Foredragsholderen maa paa dette som paa alle andre lignende Spørgsmaal kunde give et kort og bestemt Svar.

Alle Foreteelser kan deles i to store Grupper. Den ene Gruppe er alt det, man kan føle og fornemme, det man kan sanse; denne Gruppe kalder man Genstande; den anden Gruppe er alt det, man ikke kan fornemme, men kun kan tænke sig, det man kan begribe; denne skal kunne gaa op i disse Grupper, „Genstande" og „Begreber" eller *Materie og Aand.*

Af disse to Grundbegreber udgaar de to første, der hævder, at alt stammer fra Materien, og den idealistiske, der mener, at alt stammer fra Aanden.

Alle Tanker, der kun alene beskæftiger sig med de materielle Ting, med Genstandene og deres Udvikling, kalder man med en stor Betegnelse for Videnskab.

De Tanker, der udelukkende beskæftiger sig med Begreberne, med Aanden, og betragter denne som det drivende i Udvikling og Forandring, kalder man med en stor Betegnelse Filosofi,

Videnskaben bygger paa Virkeligheden og drager sine Slutninger af denne.

Den kan paapege, at Udviklingen hidindtil har gaaet indenfor de bestemte Rammer og (Udviklingslove) der fører der og der hen.

Filosofien, der bygger paa Aanden, har frit Spil for Tankelivet, saavel som for det materielle Livs Udvikling, idet Drivkraften er usynlig og vilkaarlig. Af denne Opfattelse opstaar blandt mange andre ogsaa Gudsbegrebet.

Dette nævnes ikke her for at angribe det ene Grundbegreb til Fordel for det andet, men kun for at give Nybegynderen et Fingerpeg om, hvorledes han bringer sig selv Klarhed over det Emne,han faar opgivet at tale om. Hvilken Grundopfattelse han vil slutte sig til, maa blive en Sag, som hans egen Udvikling vil afgøre.

Naar Spørgsmaalet er, hvad er en Prop? bliver Svaret: det er en Genstand.

Det næste Spørgsmaal bliver da, hvad benyttes denne Genstand til, og hvorledes er den fremstaaet, og er den forandret siden den fremstod, og i saa Tilfælde, hvad har bevirket dette.

Ja, jeg tænker, at Læserens Tanker i dette Øjeblik allerede er paa Vej ned mod Oldtiden og dens Samfundsliv, for senere at bevæge sig gennem Middelalderen op til vor moderne Glas- og Flaskeindustri, og vort moderne Samfundsliv. —

Som man ser, om en ganske lille Ting som en Prop, kan holdes mange Foredrag; men af Foredragsholderen kræves, at han samler det nødvendigste, og kort og klart fremsætter Emnet. Og her kommer vi netop til noget, som Nybegynderen skal passe paa, nemlig at begrænse sig.

Foredraget om Proppen kunde nemt løbe over til Øl- og Spiritusfabrikation, derfra til moderne Landbrug og Afholdsbevægelsen, Arvelighedsloven, Forbudslovgivning, Politik og Christian den femte samt hans Raadgivere o. s. v.

Foredragsholderen skal begrænse sig, ogsaa af Hensyn til den efterfølgende Diskussion, der ellers som de fleste Diskussioner løber langt uden om Emnet.

Foredragsholderen skal ikke alene begrænse sit Emne, men ogsaa sit Ordbrug, alle unødvendige Ord maa bort. F. Eks. bruger mange Talere Ordet „at" i en gyselig Grad; det lyder stygt og afleder Interessen fra de Tanker, han fremsætter. Taleren maa dog ikke spare saa meget paa Ordene, at han bruger for mange Fremmedord, som i mangfoldige Tilfælde i et Ord siger, hvad man paa Dansk bruger en hel Sætning til; i det hele maa Nybegynderen ikke bruge Fremmedord, han skal tale sit eget daglige Sprog saa vidt mulig; Talen bliver derved naturlig, og det er, hvad den skal være. Det er med Talen, som med Personen der taler, de skal kun være Redskaber, hvorved Meningen fremsættes, og derfor skal de begge være beskedne og ikke tildrage sig Opmærksomheden, der udelukkende skal koncentreres om de fremsatte Meninger.

Præster, Politikere og lignende, der bejler til Folks Overfladiskhed klæder sig ud og søger at gøre deres Personlighed saa mærkelig som mulig for at dække over deres Meningers Svagheder.

Den rolige og saglige Foredragsholder maa af denne Aarsag passe paa sineArme og Haandbevægelser, ligeledes Kropvridninger og Ansigtsgrimacer. Det modsatte er Tilfældet med Agitatoren. Den dygtige Agitator maa altid være noget af en Skuespiller, thi han taler til Følelsen, Foredragsholderen til Tanken.

Første Gang man skal holde Foredrag, maa man ikke se paa Forsamlingen, thi et ganske uskyldigt Smil fra en Tilhører, kan bringe en ud af Fatning, og man taber Traaden, og Tankerne løber sammen, Taleren bliver rød i Hovedet og maa give tabt.

Senere er det derimod interessant at studere Forsamlingen, navnlig naar en Forsamling gribes, der er mange Maader, Ansigterne udtrykker deres Interesse paa.

Nybegynderen maa samle hele sin Opmærksomhed om sine egne Tanker, om sit Emne, for at støtte ham i dette, bruges Manuskript.

Manuskriptet maa ikke indeholde Talen ordret, thi enten maa Begynderen da læse den op, eller ogsaa kunne den uden ad, og i begge Tilfælde vil det ikke være noget Foredrag, men tom Opremsning.

Manuskriptet maa kun indeholde Punkter, som opsættes i bestemt Orden. Først Bemærkning om selve Emnets Beskaffenhed, og hvad det er. Dernæst en historisk Fremstilling af den Udvikling, der er foregaaet med Emnet. Der kan selvfølgelig være Emner, der ingen historisk Udvikling har, men da koncentrerer man sig mere om Emnets andre Sider.

Før Mødet gennemgaar man Foredraget, og optegner de forskellige Hovedpunkter i Rækkefølge. Ved Punkter, hvor der er noget særligt at bemærke, omklammer man Sidebemærkningerne. Punkterne maa ikke være lange Sætninger, men helst kun et enkelt Ord; thi er det en hel Mening, der staar paa Manuskriptet, er man tilbøjelig til at spidse Tilhørerne af med denne. Derimod, naar der kun staar et Ord, da forklarer man uvilkaarlig, hvorledes man selv kom til den Opfattelse; som Ordet repræsenterer.

Begyndere bør ikke tale ud over en halv Time à tre Kvarter, netop for at forhindre sig i at fordybe sig i Emnets enkelte Sider og glemme andre.

Jeg har nu kort fremsat forskellige Punkter, som jeg mener kan komme vore unge Medlemmer til Gavn, naar de nu om kort Tid skal til at holde Foredrag.

Jeg lovede sidste Gang at fremføre, hvorledes man kunde læse en Bog, uden kritikløst at modtage Forfatterens Mening, som sin egen.

Pladsen i vort lille Blad tillader mig desværre ikke at holde mit Løfte denne Gang, men jeg skal i næste Nummer fremføre dette og samtidig omtale Hemmeligheden ved at klare sig i en Diskussion.

Chr. Christensen.

Ho! Ho-o!

Der er Forskel.

Vi »unge Socialister« her i København har flere Gange henvendt os til Politidirektøren og anmodet om Tilladelse til at afholde Møder paa de aabne Pladser inde i Byen — bl. a. paa Blaagaards Plads. Han har dog stadig nægtet det.

Men hvad han har nægtet os tillader han nu »Socialistklubben« (dens Formand er Hr. R. Mac).

Politidirektøren er nok ikke helt dum endda, selv om han ogsaa er ivrig Indre-Missions-Mand. Men Retten bryder han sig Pokker om.

Gaadens Løsning.

Den i »Ny Tid«s sidste Nummer omtalte Hr. Mac, som i den senere Tid gennem Artikler og Foredrag har fremhævet de engelske Arbejdere og deres Repræsentanter som de mest socialistiske af alle, har i det sidste Hæfte af »Samfundets Krav« nærmere beskrevet, hvilken Læsning, der har gjort disse. Arbejdere til Socialister.

Han skriver b. a.:

»Saa godt som alle Arbejderrepræsentanter sætter Bibelen højst af alle Bøger, den har de læst i deres fattige Hjem fra deres tidligste Barndom og læser den undertiden endnu. Her mærker man den typiske Englænder med den store Respekt for religiose Værdier«.

Det er altsaa den Slags Mennesker, Hr. Mac kalder for Socialister.

Det er blot en Navneforandring, men Bemærkningen »religiøse Værdier« viser tydeligt, at Hr. Mac sympatiserer med den Slags »Socialister«.

Det falder jo ogsaa godt i Traad med hans tidligere Virksomhed ved det højkirkelige Højreblad »Aftenposten«.

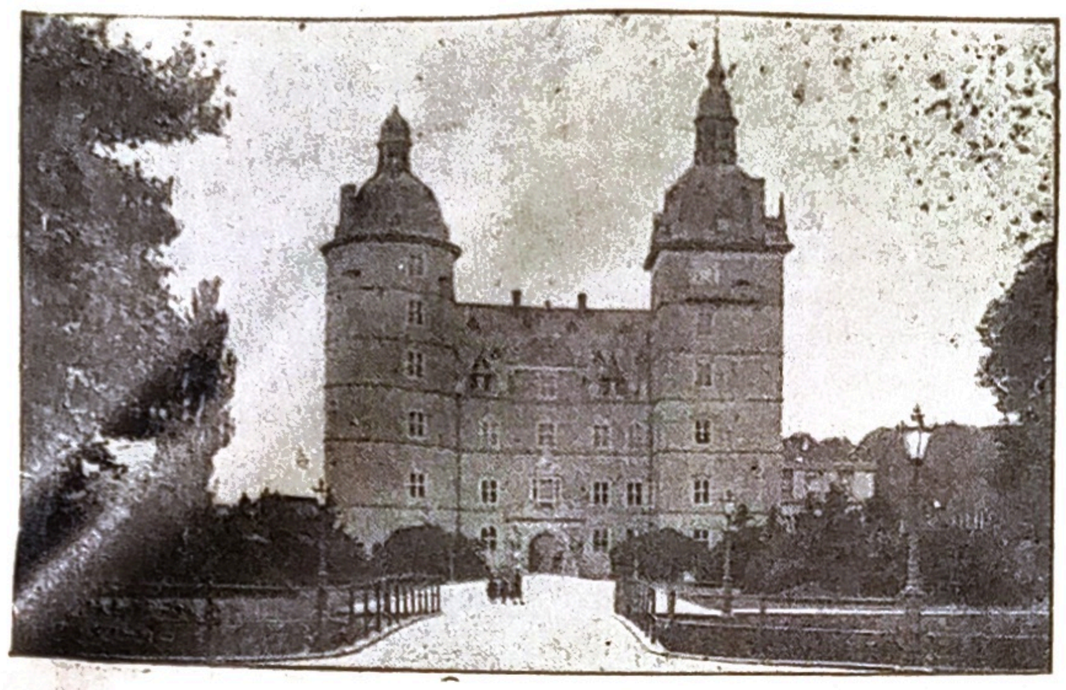

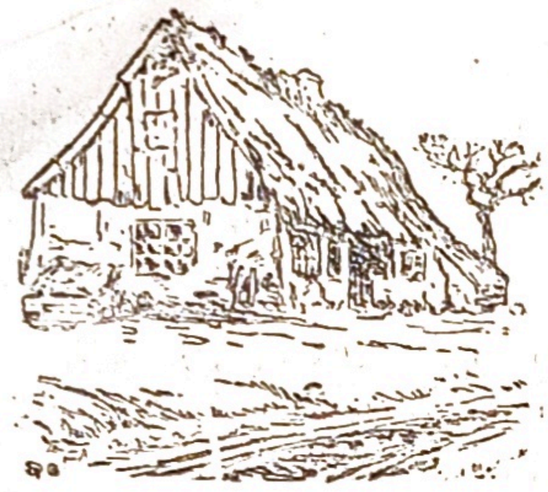

Der findes to Klasser Mennesker i det kapitalistiske Samfund, Arbejderne og Udbytterne.

Arbejderne fremskaber alle Værdier; Udbytterne bestemmer, hvad de fremskabte Værdier skal bruges til (Slottet og Hytten er et talende Vidnesbyrd herom).

At opretholde denne »Ordning« kalder man at opretholde Lov og Ret.

— Mon ikke »Loven« og »Retten« er forkert?

Udefra.

Af *Bruno Schmütz.*

Der stod en Taler paa et Gadehjørne i Salt Lake City. — Han kom der Aften efter Aften Uger i Træk. Klædt som en Arbejder, med et Ansigt, der talte om Kampen for Brødet. Han raabte sin Viden ud, skreg højt, for at overdøve Larmen fra Gadelivet. Forkyndte den revolutionære Socialisme.

Det var i Aftenerne forud for et Byraadsvalg, og det saa ud, som om denne Begivenhed havde faaet Profeter af alle Anskuelser ud at tale til Folket. — Der var mange Talere paa Gaden hver Aften, og Emnerne vidt forskellige.

Paa en flad Vogn med Gasblus og Talerstol staar en Mormon-Missionær og forkynder "Sandheden", men hans Tilhørere opponerer saa kraftigt, at han har vanskeligt ved at faa Ørenlyd og Gang efter Gang maa han spørge om, hvem der skal have Ret til at tale.

Længere nede i Gaden holder et Køretøj og og en ung elegant Mand taler ustandseligt. Kvinder standser, lytter et Øjeblik, rødmer, og iler af Sted. Han sælger „Livets Hemmeligheder" for 25 Cents — og Forretningen gaar strygende.

„Frelsens Hær", eller som den ironisk kaldes her: *„Starvation Army"* og andre kristelige Institutioner er ogsaa ude, og midt imellem Bønner, Sang og Vidnesbyrd undlader de ikke at gøre opmærksom paa, at de ogsaa kan dyrke Guldkalven: De har en stor Tromme staaende foran Forsamlingen og ledsager deres nidkære Vidnesbyrd om at have faaet Sjælen frelst med en lige saa inderlig Opfordring til Tilhørerne om at kaste en Mønt paa Trommen og give Sjælen til Gud, — og naar det første sker, brøler Koret: „Ha—le—lu—ja!" og er Mønten særlig stor, tilføjer Lederen: „God bless you!"

Unge Piger og gamle Syndere kommer frem paa Rad og fortæller, de unge Piger om at have givet Sjælen til Jesus, og Synderne om at have omvendt og forbedret sig. Drankere kommer ud af Værtshuse, staar stille lidt, gør Vrøvl, og ender med at lytte andægtigt, kaste en Mønt paa Trommen og — gaar ind i Beværtningen igen. Efter en Stund gør de Salige Forsamlingen opmærksom paa, at Pengene ikke kommer ind raskt nok og truer med den Solosang af en gammel „Søster".

Det hjælper. — Penge kastes paa Trommen, Ha—le—lu—ja—er følger rask efter hinanden, og Vidnesbyrdene fortsættes.

Enkelte af de unge Piger har gode Sangstemmer, og der er en lille Smule komisk i dette, at se pur-unge Pigebørn synge Historien om den fortabte Søn, to-stemmigt til en Forsamling, hvis Flertal tilhører „Gadens Børn". — Naa. Sangens Skønhed gør sin Virkning: Pengene regner fra de fattige Slideres Lommer.

— Og i alt dette Mylder staar den revolutionære Socialist paa sit Hjørne. En Trækasse er Talerstol, Forsamlingen Arbejdere og — *er han ikke Manden!*—han er hverken „frelst" eller vil „frelse" andres Sjæle, han er fattig. Armoden skinner ud fra hans Tøj, men appellerer ikke for en rød Øre, ingen Trommer ses, og ingen Ha—le—lu—ja-Raab høres her, — han taler til Forstanden.

„Se!" raaber han, „nu har vi Arbejdere produceret nok. Der er i Mængde af Tøj og Fornødenheder, men vi gaar tyndt klædte og lever af forfalskede Fødemidler. — Nu skal vi gøres arbejdsløse" (Penge-Krisen var i sin Begyndelse) „fordi vi har frembragt alt, hvad Samfundet har Brug for". — Han gaar saa over til at omtale *Klassekampen* og viser, hvorledes den foregaar.

„Der er en Kamp mellem den besiddende og den besiddelsesløse Klasse, og den Kamp vil ikke ophøre, før vi har *organiseret os økonomisk, og tager og beholder Produktionsmidlerne som vort fælles Eje.* Overklassen vil fortælle os, at vi og den har samme Interesse, og naar Arbejderne truer med Strejke eller forsøger at gennemtvinge deres Fordringer, saa vil „Broder Kapital" komme til „Broder Arbejde" og sige: Husk, hvilke Værdier der staar paa Spil. Kære „Broder Arbejde" husk paa Samfundets Velfærd. — Men hvad ejer vi i Samfundet? Intet uden vor Arbejdskraft. — Men har I hørt, naar Tiderne var sløje, at „Broder Arbejde" kunde komme til „Broder Kapital" og sige: Kære „Broder Kapital"! Tiderne er sløje, hjælp mig med bedre Løn og sæt mere Arbejde i Gang". — Har I hørt „Broder Kapital" betale Rejsen for „Broder Arbejde", naar denne jagede rundt for at finde en Udbytter for sin Arbejdskraft. — Nej! „Broder Kapital" han kører 1. Kl. Jernbane, spiser i de elegante Vogne, som *vi* har bygget, har Sove-, Ryge- og Læseværelse i Toget, men naar „Broder Arbejde" ønsker at komme til ham, maa „Broder Arbejde" køre skjult som „Blind Pasager" paa et Jernbane-Fragttog."

„Vi kalder os frie Mænd og Landet et frit Land. — Men hvorfor jager vi da rundt for at finde enMester? — Hvorfor søger vi en Udbytter, naar vi er frie?" — Han havde et ganske „up to the minuto" Syn paa Strejker og Lock'outer.

„Vi er nogle Taaber," siger han, „for vi forlader vort Værktøj og gaar paa Strejke. Nej! arbejd videre! Men spark Kapitalisten og Kuponklippere ud. Fortæl en Gang dem, at de har samme Ret,som vi altid har faaet: Retten til at sulte, hvis de ikke vil arbejde."

„Det vi vil: En økonomisk og politisk Sammenslutning af Arbejderne, Vejen er den økonomiske, den skal vi bygge paa.

Den politiske Sammenslutning skal være et Barometer til at vise os, naar Timen er kommen."

Vi organiserer os i een stor Organisation, „Industrial Workers of the World", og naar Timen kommer, da den har det tilstrækkelige Antal af klassebevidste Medlemmer, sætter vi Kapitalen ud af Kurs og *overtager Produktionen."* —

„Læs vore Bøger, studér vor Kritik af Samfundet. Find ud for dig selv, om Socialisme er Mulighed, og hører du til Arbejderklassen, saa vil vi ogsaa en Dag se *dig* i vore Rækker."

— — —

Saa slutter han Mødet og meddeler, at socialistiske Pjecer kan faas — og kan du ikke betale for dem, kan du faa en gratis — virkelig et enestaaende Tilbud her i det penge-tilbedende Amerika. —

Socialisme er „un-american" og bliver nærmest betragtet som „importeret Daarskab". —

Den ægte Amerikaner har intet Haab til Socialismen. For ham staar endnu Eventyret om den fattige Dreng, der sparede en Cent hver Dag til han endte som Millionær, som Idealet. Han arbejder og tænker som H. C. Andersens „Den grimme Ælling" — en Dag haaber han at blive en fin, hvid Svane. Men Tiderne skifter. Den Slægt, som nu vokser op i Storbyerne, vil have Vanskelighed ved at forlade Andegaarden og blive fine, hvide Svaner.

De to Millioner Børn, som nu slider deres Barndomsaar væk i Fabrikkerne, og de Tusinder af Kvinder, som „emanciperen" op i Mændenes Rækker og lader Tanken om Hjem og Familie fare — *de* vil blive: Utilfredsheden, som skal skabe Fremtidens socialistiske Amerika.

Til vor antimilitaristiske Agitation

har vi modtaget

fra Tobaksarbejderforb. Kbhvn. ..... 50 Kr.
- Skotøjsarbejdernes Fagforening ..... 50 —

Tak!

Mon

ikke Forsvarskommissionen i den kommende(?) Betænkning finder det utilraadeligt at lære den arbejdende Ungdom at bruge Vaaben?

Tag Ordet!

Vore Fagforeninger.

Naar Vald. Nielsen i „Vore Fagforeninger" i sidste Nr. af „Ny Tid" taler om Sympatistrejke, da er det jo en meget smuk Tanke; men — lader den sig realisere under det Fagforeningssystem, vi har nu?

Nej! — For at komme Tanken om Sympatistrejke nærmere, maa vi have vore Fagforeninger aldeles omlagte, f. Eks. ved *Lokalorganisation.*

Ved *Lokalorganisation* menes, at alle Arbejdere i hver By eller bestemte Kreds, danner én Fagforning, og i den optages alle, hvad enten de saa er *Renovationsarbejdere* eller *Bagere, Slagtere* eller *Syersker, kort* sagt alle Arbejdere, der findes i Byen, sammen i en *Centarlorganisation,* som omfatter hele Landet, og disse kan jo igen slutte sig sammen med andre Landes Organisationer.

Nu véd vi, hvorledes at disse Organisationer vil komme til at se ud; men vi maa jo ogsaa vide Formaalet.

Lad os først se tilbage paa vore Fagforeninger, som de nu er. Hvad er disses Formaal? Blot et rent *Væddeløb,* om hvem der kan faa Lønnen højst op.

Og hvad bliver nu Følgen af dette? Ikke andet end, at Arbejderne deles i *flere Klasser;* thi den, som ikke kan faa Lønnen op, maa jo igennem Brødfordyringen og lignende, betale det, som de andre Fag har faaet.

Til Eks.: Bygningshaandværkerne i Stockholm fik i Fjor Lønnen op fra 55 til 60 Øre i Timen, og fik under Strejken Hjælp fra de Fag, som havde mindre, ja, endog fra dem, som kun havde 30—35 Øre i Timen. Da nu Strejken var forbi, lagde alle Husejerne straks paa Lejen, og Forretningsfolk var, som Følge af de dyrere Butikker, nødte til at sætte Prisen op paa deres Varer.

Hvem rammer nu disse Fordyrelser mest?

Selvfølgelig rammes den som har de mindste Indtægter, han maa nu for at eksistere, købe simplere Fødevarer, og bo i endnu mere usle Boliger, hvorimod den som har mere, kan leve nogenlunde ordentlig, lade sine Børn faa bedre Undervisning ved at lade dem gaa i Betalingsskoler, og allerede *her begynder Klasseforskellen, idet disse Børn begynder at foragte de smaa Proletarer, som gaar i „simplere" Skoler, og som maaske ikke er saa velklædte som de andre.*

Alt dette kan vi give vort nuværende Fagforeningssystem Skylden for.

Ved Lokalorganisation bliver det anderledes, idet Foreningens Formaal er at skaffe alle Arbejdere samme Løn og samme Arbejdstid.

Der er endnu en Fordel ved disse Organisationer, idet de ikke behøver ret stor Kassebeholdning; thi hvis en Strejke bryder løs, omfatter den jo straks alle Arbejdere i hele Byen. der er ingen Bagere, ingen Uddelere i Forretningerne; alt ligger stille. En saadan Strejke kan jo ikke vare ret længe, og gør den det, da slutter de andre Byers Organisationer sig til. og hele Landet hviler; al Samfærdsel er afbrudt; Pengene kan ikke cirkulere, saa Understøttelse er jo unødvendig. Det eneste Foreningerne kommer til at bruge Penge til, er Administration, saa Kontingentet til en saadan Forening vil ikke blive ret stor.

Maaske dette kan, i Lighed med Vald. Nielsens Ønske, fremme en Diskussion, ikke alene i „Ny Tid", men ogsaa i *Afdelingerne,* og da vil det glæde mig.

J. Sørensen-Boye.

Til Arbejdet!

Vi er sikkert alle enige om Betydningen af at have et Blad, hvori vi kan tolke vore Anskuelser og Meninger, hvorigennem vi kan agitere for vor Bevægelse, og hvorigennem vi kan være med til at udføre et socialistisk Oplysningsarbejde blandt den arbejdende Ungdom.

Men vi er sikkert ogsaa alle enige om, at „Ny Tid", som den nu er, er alt for lille, til virkelig at kunne betyde noget, mod hele den samlede Overklasseliteratur, som i alt for høj Grad holder Ungdommen fangen i den borgerlige Tankegangs lammende Væv af Løgn og Forvanskninger.

Vi maa derfor forstaa, at skal vi arbejde vort Blad op til at blive en Faktor, hvormed der skal blive regnet, ogsaa ud over vore egne Rækker, da maa vi have Bladet udvidet.

Ved f. Eks. at lade det udgaa som 14-Dages Blad, vilde det ogsaa bedre kunne anvendes som Diskussionsblad for Medlemmerne og andre, der kunde ønske at deltage i Diskussioner om de forskellige teoretiske Spørgsmaal, der derigennem kunde blive belyst.

Men for at dette kan lade sig gøre, er der en Hindring, som vi maa have fjernet — *den økonomiske.*

Det er det vanskelige Spørgsmaal, vi altid har haft at kæmpe imod ved Udgivelsen af „Ny Tid" — hvorledes skal vi faa Bladet til at bære sig?

Vi maa gribe Tingene praktisk an, vi maa planlægge et Agitationsarbejde for at faa Læsere til Bladet, og helst faste Abonnenter, saa skal det nok vise sig, at vi kan klare dette vigtige Spørgsmaal.

Naar vi tager fat i Tide, maa det være os en let Sag, at samle saa mange Abonnenter, at „Ny Tid" fra 1ste Oktober kan begynde at udgaa som 14-Dages Blad, muligvis snart som 8-sidigt.

Jeg vil derfor henstille til Afdelingernes Bestyrelser, at de i Løbet af denne Maaned udarbejder en praktisk Plan for den forestaaende Agitation, inddeler Byerne i smaa Distrikter, og bestemmer hvem der skal agitere i de forskellige Distrikter, saaledes at alt er klart til at tage fat paa i næste Maaned, naar Abonnementssedlerne bliver udsendte.

Paa den Maade vil det sikkert kunne lykkes os at faa vort Blad økonomisk sikret.

Og dette er den første Betingelse for, at det i Fremtiden skal komme til at betyde noget.

Derfor Kammerater — forstaa hvad det gælder!

— Og tag fat i Tide.

Med kammeratlig Hilsen

Alfr. Nielsen.

Socialistisk Arbejderblad

udgaar **hver Søgnedag.**

Abonnementspris:

I København

12 Øre Ugen. 50 Øre Maaneden, 1,40 Kvartalet.

I Provinsen

koster Abonnementet 1,40 plus Postpenge.

Redaktion og Bladekspedition:

Gothersgade 41.

Tlf. 9075.

Medlemmer af Redaktionen træffes fra **8** Morgen til **7** Aften.

HURTIGST TRYKSAGER BILLIGST

UDFØRES I

ANDERS NIELSENS

BOGTRYKKERI

MIKKEL BRYGGERSGADE 9

Du maa være „pip"

eller ogsaa

maa Du ha' gal,

hvis Du vil rende hen og købe Sko og Støvler i de Forretninger, der tager fra **4** til **8 Kr.** mere for den **samme** Vare end jeg.

Reparationer udføres hurtigt, solidt og billigt.

Alle **„S. U. F.er"** faar ekstra **Rabat,** og maa derfor **ikke** glemme *Vald. Petersen,*

Dybbølsgade 19.

Man bør ikke glemme

før man gaar til Middag hos Kongen

at faa sine Støvler forsaalede og flikkede eller, hvis de gamle ikke duer da at forsyne sig med nye hos

Axel Sundvall,

Mariendalsvej 33.

Korrespondance.

København V., d. 29. 4. 08.

Til

Enhver der er forlovet!

Tag Benene paa Nakken og løb saa hurtigt De kan bære dem ud til:

L. Jeppesen, Dybbølsgade 26

og faa ordnet den borgerlige Vielse, som besørges for den latterlig lille Penge af 4 Kr.; men glem endelig ikke at tage Daabs- og Konfirmationsattester samt Militærpapirer med.

L. Jeppesen.

S. U. F.

Formændenes Adresser er:

Kbhvn, Centralafd.: **Edv. Adelørn, Frejasgade 14, 4, L.**

Kbhvn. Afdel. V.: **Ludvig Jeppesen, Dybbølsgade 26.**

Kbhvn, Afd. C.: **Victor Nielsen, Shetlandsgade 29, 1., S.**

Helsinger Afdl.: **Anth. Larsen, Brøndstræde 27.**

Vassingerød Afdl.: **Vald. Jensen, Høveltsvang pr. Lillerød.**

Glostrup Afdl.: Chr Christensen, Frederiksvej 38, F.

Taastrup Afdl.: **Emil Christensen, Mejeriet, »Korskilde« pr. Taastrup.**

Roskilde Afdl.: **Elna Bjarnholt, Clermontegade Nr. 27.**

Aarhus Afdl.: **Joh. Christensen, Frederiks Allé 141.**

Thisted Afdl.: **Axel Jensen, Thorsgade 3.**

Frederiksværk Afdl.: **Skrædersv. Brask, Afholdshjemmet.**

Socialistisk Ungdomsforbund. **Formand: Chr. Christensen, Frederiksvej 38, F.**

Kasserer: **Jul. Nørregaard, Mysundegade 22 St., V.**

»Ny Tid«s Ekspedition. **Forretningsfører: Alfr. Nielsen, Bagergade 21, 3.**

»Ny Tid«s Redaktion. **Adresse: Blaagaardsplads 12, 3, v.**

Udgivet af Socialistisk Ungdomsforbund i Danmark. — Redaktør: *Mikkel Christensen.*

Trykt i Nørrebros Centraltrykkeri — Blaagaardsgade 29.